

POZOUNOVÉ SBORY CONSONARE

České Budějovice

Tř. 28 října 28, České Budějovice; zkoušky: úterý 17 hod.

kontakt: Josef Hejzlar, 775 914 044, Josef.Hejzlar [at] seznam.cz

Chomutov

Ul. 28 října 1071/12, fara Chomutov; zkoušky: jak kdy večer

kontakt: Jiří Bureš, 776 219 938, jiri.bures [at] evangnet.cz

Jablonec nad Nisou / Liberec

Pod Baštou 10, fara Jablonec; zkoušky: společné v Rumburku

kontakt: Klára Pavlíková, 777 315 719, pavlikova.klara [at] gmail.com

Praha

Sv. Martin ve zdi, Martinská 8, Praha 1; zkoušky: úterý 19:30 hod.

kontakt: Jan Petrzela, 737 904 965, jan.petrzela [at] centrum.cz

Rumburk / Varnsdorf

Krásnolipská 540/22, fara Rumburk; zkoušky: pátek 20:30 hod.

kontakt: Evžen Šmidt, 720 618 205, evzen.s [at] centrum.cz

Třebenice

Tyršova 505, fara Třebenice; zkoušky: neděle po bohoslužbách

kontakt: Jan Zalabák, 603 196 154, jan.zalabak [at] trebenice.cz

Vrchlabí

Českých bratří 112, fara Vrchlabí; zkoušky: čtvrtky 18:15-19:45

kontakt: Petr Chlápek, 604 282 497, vrchlabi [at] evangnet.cz

Výbor Consonare

Petr Otradovský, předseda, 604 235 334, petr.otr [at] tiscali.cz

Sebastian Zschernig, místopředseda, 0049 35015070811, zscherni [at] arcor.de

Filip Šimonovský, 777 088 472, rumburk [at] evangnet.cz

Alžběta Matějovská, 723 049 955, a.matejovska [at] seznam.cz

Jan Petrzela, 737 904 965, jan.petrzela [at] centrum.cz

Ekonomický úsek Consonare

pokladník: Klára Pavlíková, 777 315 719, pavlikova.klara [at] gmail.com

účet Consonare: 219 070 660 / 0300

Redakce:

Jan a Jana Petželovi

jan.petrzela [at] centrum

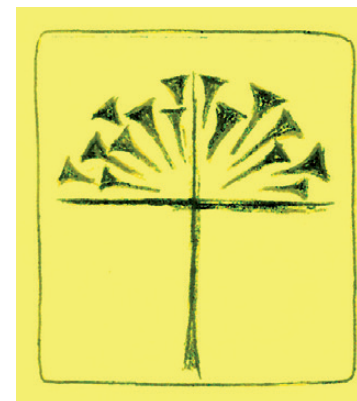
> Kalendář akcí 2014

termín	název akce
28.–30. 3.	VALNÁ HROMADA A JARNÍ SEMINÁŘ (JINDŘICHŮV HRADEC)
25.–27. 4.	RYCHLÁ ROTA (DRÁŽĎANY)
12. 10.	SLAVNOST PŘIJÍMÁNÍ POD OBOJÍ (PRAHA)

Podrobnosti k akcím najdete s dostatečným předstihem na našich webových stránkách, nebo se informujte na [consonare \[at\] evangnet.cz](mailto:consonare[at]evangnet.cz).

Oběžník

zima 2013

CONSONARE

evangelické pozounové sbory, o.s.

> Úvodem

Milí přátelé,

tak mě napadá, jak by asi vypadala kniha přání a stížností Consonare. Co bychom si přáli a na co si stěžovali? Co by se dalo zlepšit, co změnit? A kolik by bylo těch, kteří by se aktivně zajímali o fungování našich sborů a kolik těch, kteří by změnu k lepšímu dokázali provést? Takovou knihu nemáme a ani na vánočních trzích ji neseženete. Zato máme v tomto roce za sebou dost společných zážitků a setkání, zkoušení a vystoupení, abychom si obrázek složený z našich úspěchů, naší nedostatečnosti, našeho nadšení pro věc, dokázali poskládat. Zda bude vypadat jako známý výjev z Ladovy hospody nebo idylická Snídaně veslařů od Renoira, je na každém z nás.

Přeji Vám příjemné rozjímání nad vašimi obrázky a případně hodně sil a chuti do jejich vylepšování v novém roce plném Consonare a hlavně Božího požehnání!

–hp–

> Informace o dění v našich sborech v tomto roce

České Budějovice

Návštěva Consonare v našem evangelickém kostele v září loňského roku inspirovala skupinku půltuctu osob různého věku i pohlaví bez jakýchkoliv předchozích žesťových zkušeností ke snaze se naučit libozvučně trubit. Všichni jsme začali od nuly, ale po půlroce výuky s obětavým a trpělivým Josefem Pelikánem, profesionálním

trubačem Jihočeské komorní filharmonie, jsme byli schopni zahrát na svatbě kolegyně v kvartetu Nebeské kavaléry. Stále pilně cvičíme a scházíme se ke společnému hraní každé úterý. Jednodušší písně už občas zní docela dobře. Vystoupili jsme v našem sboru se dvěma písněmi na Den Děkuvzdání a teď chystáme kolekci vánočních písní k doprovodu bohoslužeb na Boží hod.

Josef

Chomutov

Popis druhu Homo Consonarius na Chomutovsku: Bývá pozorován každý týden v pozdních nočních hodinách okolo evangelické fary, v počtu 3-8 kusů. Roj je dobře rozeznatelný podle hlasitého zvuku, zpravidla ladícího, v poslední době s jazzovým nádechem. Samečci zhruba v půli rojení náhle vylétají z hnízda a vypuzují oblaka kouře. U jedné ze samečků badatelé v minulém roce zaznamenali pokus o rozmnožení Consonare přímým dělením. H. C. Comotoviensis se veřejně vyrojil o velkých křesťanských svátcích, při Noci kostelů, Noci Venku a endemicky i ve vzdálených Kralicích nad Oslavou.

Jiří

Jablonec nad Nisou

V Jablonci nad Nisou tvořím buňku pouze já. Scházíme se s panem učitelem Oleksandrem Grygorenkem z místní ZUŠ na vyučovací hodinu asi třikrát do měsíce. Já hraji na trubku a pan učitel na pozoun. Procvičujeme skladby z našich třech consonárských zpěvníků. Výběr písní zpravidla probíhá v návaznosti na semináře a Rychlou rotu. Mám radost, když se mohu zapojit do společného hraní s přáteli z Consonare.

Klára

Praha

Scházíme se pravidelně každé úterý a do tuctu nám schází už jen jeden trubač. Téměř každý měsíc doprovázíme bohoslužby v našem kostelíku u Martina ve zdi, kde jsme si zahráli i při Noci kostelů a pomyslnou třešničkou na dortu našeho letošního muzicírování byl společný koncert s místním pěveckým sborem v kostele sv. Jana Křtitele na Velízu uprostřed křivoklátských lesů. Nejčerstvějším zážitkem je pak naše účast na slavnostním podpisu smlouvy mezi ČCE a CČH o oslavách svátku Mistra Jana Husa.

Honza

Rumburk

V letošním roce se naše skupinka trubačů v Rumburku scházela v prvním pololetí (do letních prázdnin) celkem pravidelně. Nejčastěji jsme hráli ve složení Filip a Constance Šimonovští, Evžen a Jana Šmidtovi a vedl nás Standa Švambers. Přes prázdniny jsme se rozprchli a setkání se nedařila. Na podzim to bylo s hraním o něco lepší, ale scházeli jsme se méně

než na jaře, a to hlavně z toho důvodu, že se nám často nedařilo najít společný termín pro zkoušky. Několikrát jsme cvičili v rodině Hrabalových ve Varnsdorfu. Je tu naděje, že se k nám časem přidají, ale zatím nevíme, jak se rozhodnou. Během roku jsme se sešli na několika setkáních Consonare. A naposledy se nám podařilo opět zachovat tradici a troubili jsme již po několikáté první adventní neděli z věže starokatolického kostela ve Varnsdorfu. Tak to je kratičká zpráva od nás ze severu.

Evžen

Vrchlabí

Časy největší slávy, kdy se nás scházelo s lektorem až sedm, jsou dávno ty tam a tak se teď (velmi zřídka) scházíme jen s Pavlem Lickem. Novou nadějí by mohl být farář Jíra Weinfurter z Křižlic, který se k nám na podzim párkrát připojil a účastnil se se svým pozounem i slavnosti výročí Bible Kralické. Možná by naše řady mohl rozšířit také farář Jakub Hála z Jilemnice, který zkouší hrát na tubu, a jelikož naděje umírá poslední, nezbyvá než doufat.

Petr

RR – stálý pobyt nehlášen

RR se letos sešla dvakrát – začátkem roku v Jablonci a na podzim ve Vrchlabí. Posílila také chomutovské borce při vystoupení na oslavách Bible v Kralicích. Počet nasazených se liší akce od akce a pohybuje se kolem čísla osm. Kdokoli by se chtěl přidat, je vítán!

Informace o našich akcích najdete na www.consonare.cz nebo se informujte na consonare@evangnet.cz.

Honza

> Letní seminář v obrazech

> Kralice

„Ani nevědí, co činí“, řečeno na mnohých zkouškách souborů, vyznělo by poněkud ironicky a jistě by neposílilo míru sebevědomí. Míra našeho „činění“ se neodvívá jen od umělecké kvality a výkonu jednotlivců.

Pro mne osobně projekt Consonare PS otvírá téměř zaniklou scénu amatérského muzicírování, která byla v Československu velmi činná a kotvila jistou národní tradici. Paradoxně tento vliv pozounových sborů teď přichází z Německa, tedy ze země, kde celková hudební úroveň většinou nedosahovala muzikálnosti naší. Inu, dušička mi poskočila a já se rozhodl přiložit svou trošku k plamínku tepla domova.

Kralické slavnosti byly první vážnou výzvou pro celé sdružení Consonare, která zároveň završila naši dosavadní práci od založení v r. 2007. Slavnost v Kralicích navštívila řada významných osobností duchovního a intelektuálního světa, na které upínalo oči úctyhodné množství obyčejných lidí z řad návštěvníků. Tyto pohledy na pódium teď patřily i nám. „Nervozita stoupá, dech se krátí a beztak chabý nátisk se hroutí,“ četl jsem z pohledů svých přátel a kolegů. Jako zkušený hudebník jsem zvyklý na kontakt s publikem, ale přeci jen nějaké ty rozdíly umělecké úrovně, jak jsem předpokládal, musí vnímat i neerudovaný posluchač. Zkrátka, měl jsem z toho vítr. První tak významné vystoupení spojených souborů Consonare, by mělo být ukázkové. První tón, pak první píseň, další až po poslední. „Uf, dobrý...“ Kdo si to nezkusí, tak neví nic. Byl jsem na ně hrdý. Hráli s plným nasazením a umem, který si vydobyli cvičením po každodenní práci, ve svém volnu a čase, který mohli věnovat svým rodinám.

Na youtube bych to asi nedal, ale musím říct, že náš počin byl hodný uznání a že splnil očekávání. Chtěl bych tímto všem zúčastněným ještě jednou poděkovat nejenom za to, jak zahráli, ale hlavně za to, jací jsou. Přeji jim hodně zdraví, trpělivosti, píle, tolerance a lásky do další práce. No a těm, co třeba ještě váhají, jestli se připojit a začít se učit hrát? Není to sranda, ale je u toho velká legrace. Je to jako život živé, stále stejné, ale pokaždé jiné.

Neutuchající náručí Boží lásky vám ze srdce přeje

Radek Buňát, lektor chomutovského PS

> Podzimní seminář v Děčíně

Už je zase za námi, ten krásný, dlouhý a dobře připravený seminář v Děčíně. Večer, 18. října, byl příjezd. Pro mne to bylo opravdu jednoduché, protože jsem mohl jet s Filipem, který se zde výborně vyznal. Horší to bylo pro manžele Kreutzovy, kteří, aby se dostali do cíle, museli nejprve absolvovat malou poznávací jízdu. Všichni byli srdečně přivítáni, následovaly poslední organizační záležitosti a seminář byl zahájen malou modlitbou a večeří. Bavili jsme se o tom, jak se komu vede, a cítili jsme se jako v jedné velké rodině, která se zase konečně mohla setkat na oslavě. Potom se samozřejmě troubilo, protože společné muzicírování ke chvále Boží je účelem našich setkání. Následovaly rozhovory až dlouho do noci, která o seminářích bývá poněkud krátká.

Sobota začala pro řidiče časným vstáváním, protože museli včas přeparkovat, aby nedostali pokutu. Ostatní dostalo z postele až ranní troubení. Vždy se najde někdo, kdo se mezitím už zabývá přípravou snídaně. Dorazili a uvítání byli další účastníci. Kánonem, zpívaným ve dvou jazycích jako společná modlitba, byla zahájena snídaně, při které se všichni sešli u velkého stolu a navzájem se bavili. Nabídka byla bohatá, nebylo ani možné ochutnat úplně vše, bylo toho prostě příliš mnoho.

Následovala zkouška až do oběda vedená Andreasem Altmannem a Sebastianem Schwarzfuchsem. Po společném obědě v pěkné restauraci jsme vyšli na vysokou vyhlídku nad údolím Labe s výhledem na řeku, město, zámek a podzimně zbarvené okolí s příjemným slunečním svitem. Na kávu jsme byli už zpátky a užili si dovezené bábovky. Jak stálo v programu, pokračovalo se ve zkoušce na nedělní bohoslužbu. K večeři jsme se všichni k velkému stolu ani nevešli, museli jsem přinést další. Toto společné stolování je něco nádherného.

Jíme a bavíme se – česko-německy nebo obráceně a můžeme mluvit o čemkoli, protože vždy se najde někdo, kdo pomůže s překladem.

Vyskytly se ale také opravdu těžké úkoly. Bylo potřeba snést z druhého poschodí velký kámen, který skupina mládeže kdysi v rozmaru vynesla nahoru. Dolů ho v plachtě dokázali snést až čtyři muži. Potom se někteří rozloučili, protože na ně čekaly úkoly v jejich vlastních společenstvích, ale naopak přijel Evžen Schmidt, který mohl na seminář dorazit teprve nyní. A zase se hrálo. Zkoušely se nové skladby, nebo pilovala místa, která nešla ještě tak dobře. Čas plynul jako voda. Do půlnoci se pracovalo ještě na nových internetových stránkách a pak už byl čas na spaní.

Následujícího rána s námi troubily budíček i dvě ženy, které předtím připravovaly snídani. V 9 hodin byla zkouška v pěkné budově evangelického kostela v Děčíně. Čtvrt hodiny před zahájením bohoslužby jsme troubili před kostelem na uvítanou. Potom jsme doprovázeli bohoslužbu dechovou hudbou a vyslechli jsme postludium na varhany, na které kdysi hrál Albert Schweitzer.

A byl čas balit. Někteří museli odjet hned, ostatní se zašli ještě společně naobědvat. Po ukončení velmi povedeného semináře, na který budeme rádi vzpomínat, jsme jeli domů.

Rádi bychom poděkovali všem, kteří přispěli ke zdárnému průběhu semináře.

Gottfried

> RR Vrchlabí

Dvakrát do stejné řeky nevstoupíš, ale do Vrchlabí to jde. Ostatně i sedm statečných se nakonec vrátilo do stejné vesnice. Tak proč ne my, když nás notabene bylo také sedm? Vesničané nás už v pátek vřele přivítali, nasýtli, ubytovali a pak už začala naše práce. Tvrdá a nebezpečná, ale nás to baví. Noty létaly sem tam, hvízdaly nám nad hlavou, ale my, sotva jsme se stačili nadechnout, už jsme pádili dál. Ani pauzy jsme si neužili, pokaždé nám do ní

někdo vlítnul. Zkoušeli jsme to rychle i pomalu a často se vraceli, abychom zrádná místa lépe poznali a nedali se zaskočit. Jenže – bandité nikde. V neděli jsme zajeli i do sousední vesnice Jilemnice, jestli nebudou tam. Nebyli. Doprovodili jsme tedy aspoň tamní bohoslužbu a s potěšením si vyslechli, že i tam budeme kdykoli vítáni. Jó, dobře je v tom kraji. Jestli mi odpustí ty vesničany, rádi přijedeme zas.

Honza